

10 festival de músiques religioses i del món Girona

del 26 de juny al 12 de juliol de 2009

2 juliol · 20h · concert gratuït

Lorenzo Ghielmi

J. S. Bach:
Toccatà i fuga en re menor

2 juliol · 22h · 30 / 24 / 15 €

Eleftheria Arvanitaki

3 juliol · 21h · 24 / 20 €

G. Fauré: Rèquiem op. 48 i John Rutter

4 juliol · 22h · 20 / 15 / 10 €

Música i dansa de l'Índia

Madhavi & Madhup Mudgal

VENDA D'ENTRADES

PUNTS DE VENDA:
Taquilles Auditori-Palau de Congressos
Taquilles Teatre Municipal
Taquilles en el recinte del Festival

VENDA D'ENTRADES
SERVICI CAIXA
902 33 22 11
servicicaixa.com

Tel. 902 400 222
www.elcorregles.es

El Corregles
i Teatre El Corregles

PRODUCCIÓ

Informació:

www.ajuntament.gi/musiquesreligioses
Tel. 872 08 07 09

ORGANITZA

Ajuntament de Girona

L'eufòria del Poparb

Manel, Mazoni, Miqui Puig i Two Dead Cats destaquen en la segona jornada

XAVIER MERCADÉ / Arbúcies
● En una cinquena edició en què han destacat les actuacions de Manel, Love of Lesbian i Mazoni i la descoberta de grups com ara els gironins

Two Dead Cats, el festival Poparb s'ha confirmat com el festival de referència del pop manufacturat a Catalunya. Una edició que ha tocat sobre el seu actual format després

d'exhaurir totes les entrades posades a la venda i amb un balanç que tant l'organització com el públic i els grups participants han qualificat d'altament positiu.

La segona jornada del Poparb celebrat aquest cap de setmana a Arbúcies va tenir el beneplàcit de la meteorologia i els horaris van funcionar amb una puntualitat gairebé britànica. Un més dels avantatges d'un festival en què no es perd ni un sol minut perdut, ja que quan acaben les actuacions d'un escenari immediatament comencen en l'altre. Això, juntament amb la raonable durada de les actuacions, la descoberta de noves bandes en un ambient gairebé familiar, les mínimes cues possibles i l'agradable sensació de no estar en un camp de concentració amb tots els moviments vigilats per un exèrcit d'encarregats de seguretat –tal com sol passar en la majoria dels festivals– són alguns dels avantatges pels quals el Poparb s'ha guanyat un públic fidel que augmenta en cada convocatòria.

Marc Lloret, un dels organitzadors del festival, no podia evitar la seva satisfacció: «El balanç ha estat molt positiu tant artísticament com per la qualitat del públic que ve amb la predisposició d'obrir-se a la música que s'hi proposa», i afegeix: «El millor

Manel, dissabte a la nit a Arbúcies. / J. BATALLER / ACN

que ens ha passat és que tant els músics com el públic ens feliciten, i aquest era un dels objectius: que els grups s'hi sentin a gust i que per ells sigui una experiència de felicitat.» El futur del festival està clar: «Volem que el públic se senti còmode i mantenir la qualitat. Crec que l'espai està adequat per a una afluència de 2.000 persones cada dia; si hi hagués més demanda hauríem de buscar alternatives.»

Si hi ha un nom que no podia faltar en l'edició d'enguany del Poparb és el de Manel, que en els últims mesos han aconseguit que les cançons d'*Els millors professors europeus* pertanyin ja a l'imaginari popular. Cançons que van ser seguides pel públic que omplia tots els racons de Can Cassó, gairebé amb devoció, tant les pròpies com les versions que van fer d'*Els Pets (No t'enyoro)*, Pulp (*Common peo-*

ple) i *La tortura* de Shakira traduïda com *El bròquil*. I mentre Manel, Joe Crepusculo quedava com un inexplicable fenomen d'exaltació de l'amateurisme. Nueva Vulcano van saber sonar potents i segurs contagiant la seva energia al públic amb un directe sense fissures.

Miqui Puig, el padrí del festival, va presentar les cançons del seu celebrat *Impar* i també va tenir un espai especial per a unes escollides versions com ara *Soy así*, de Los Salvajes («el millor grup que hi ha hagut mai a Barcelona», segons Puig), i *Miquel a l'accés 14*, de Mishima. Una de les grans revelacions d'aquesta edició del Poparb ha estat el grup gironí Two Dead Cats, una batedora rítmica de *punk* i *funk* «adrenalític» dirigida per una bèstia escènica desinhibida com és Gemma Rodríguez. I a altes hores de la nit, Mazoni va oferir la dosi d'eufòria just en el moment que més falta feia en un concert altament elèctric que va satisfer el públic que omplia el recinte del festival i que tenia ganes de festa, per més que fossin les 3 de la matinada.

música | ricercar consort

Transparència i precisió

► **Músics:** Anna Jobrant i Camille Poul, sopranos; Sophie Gent i François Fernandez, violins; François Guerrier, orgue, i Philippe Pierlot, basse de viole i direcció.

Lloc i dia: Catedral de Girona, 27 de juny. Festival de Músiques Religioses i del Món.

JOSEP JOFRÉ

El concert que va oferir el Ricercar Consort a la Catedral, que va començar amb la interpretació de l'*Aria Altes mit Gott und nichts ohn'ihn* BWV 1127 de J. S. Bach, va tenir en les *Leçons de Ténèbres pour le Mercredi* del compositor francès François Couperin, l'eix sobre el qual va pivotar tot el concert.

Philippe Pierlot i el Ricercar Consort van acariciar aquesta obra amb absoluta transparència de les textures vocals i allunyant-se d'efectes que poguessin enterbolir el sentit de

Un moment del concert de dissabte a la catedral de Girona. / LLUÍS SERRAT

la pròpia música. El discurs va agafar un cert caràcter eteri i va estar impregnat d'una profunda càrrega emotiva que era propícia a l'ambient de l'ofici de tenebres, i en resultava una versió de gran bellesa.

La interpretació de les sopranos Anna Jobrant i Camille Poul va ser molt equilibrada, nítida en les línies i precisa en els aspectes contrapun-

tístics de l'última de les lliçons conservades de Couperin.

Per separar cada una de les tres lliçons es van programar dues sonates a tres de Henry Purcell, que van ser interpretades magníficament pels violinistes François Fernandez i Gabriel Grosbard, que van desplegar el discurs d'aquestes obres de manera magistral.